

Motivele și principalele argumente

Cu titlu introductiv, Parlamentul European amintește că preambulul deciziei atacate face trimitere la următoarele temeuri juridice: articolul 8 alineatul (3) din Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive⁽²⁾ și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Parlamentul European deduce din aceasta că, în mod implicit, Consiliul se referă la articolul 34 alineatul (2) litera (c) TUE.

Parlamentul invocă două motive în susținerea acțiunii în anulare.

În primul rând, Parlamentul European susține că Consiliul și-a întemeiat decizia pe un temei juridic, articolul 34 alineatul (2) litera (c) TUE, care este abrogat de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Din această cauză, decizia atacată nu ar mai fi întemeiată decât pe Decizia 2005/387/JAI. Aceasta din urmă constituie un temei juridic derivat și, prin urmare, ar fi nelegală.

În al doilea rând, și ținând seama de cele de mai sus, Parlamentul European consideră că procedura decizională este afectată de încălcări ale unor norme fundamentale de procedură. Pe de o parte, în cazul în care articolul 34 alineatul (2) litera (c) TUE ar fi fost aplicat, Parlamentul European ar fi trebuit să fie consultat înainte de adoptarea deciziei atacate în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) TUE. Or, Parlamentul European susține că nu acest lucru nu s-a întâmplat. Pe de altă parte, dacă considerăm că dispozițiile aplicabile sunt cele rezultate din Tratatul de la Lisabona, Parlamentul European ar fi trebuit să fie asociat procedurii legislative în temeiul articolului 83 alineatul (1) TFUE. Întrucât, și într-un caz și în celălalt, Parlamentul European nu a fost implicat în adoptarea deciziei atacate, aceasta ar fi afectată de o încălcare a unei norme fundamentale de procedură.

În sfârșit, în ipoteza în care Curtea ar decide să anuleze decizia atacată, Parlamentul European consideră că este necesar, conform articolului 264 al doilea paragraf TFUE, să se mențină efectele deciziei atacate până la momentul în care aceasta va fi înlocuită de un nou act adoptat în mod valabil.

⁽¹⁾ JO L 72, p. 11.

⁽²⁾ JO L 127, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 170.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2013 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-320/13)

(2013/C 226/14)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită:

- constatarea faptului că, prin neadoptarea și în orice caz prin necomunicarea către Comisie a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE⁽¹⁾, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 27 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Polone în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 133 228,80 euro, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză, ca urmare a încălcării obligației de comunicare a măsurilor adoptate în vederea transpunerii Directivei 2009/28/CE;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurii.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2009/28/CE a expirat la 5 decembrie 2010.

⁽¹⁾ JO L 140, p. 16.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-321/13)

(2013/C 226/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux și N. Yerrell, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a transpune Directiva 2010/61/UE a Comisiei din 2 septembrie 2010 de adaptare, pentru prima dată, la progresul științific și tehnic a anexelor la Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind transportul interior de mărfuri periculoase⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) din directiva menționată;